Rok III. Warszawa, 3 maja 1924 r. Nr. 17, 18.

JEŹDZIEC i HODOWCA

WARUNKI PRENUMERATY TYGODNIKA WRAZ
Z DODATKAMI W PRZEDDZIEŃ WYŚCIGÓW,
w Warszawie miesięcznie 2,500,000 mk.

Cena numeru 1,400,000 mk.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI:
Warszawa, Krakowskie Przedmieście 32, telef. Nr. 220-25
Rachunek P. K. O. Nr. 6161.

SHAABAS 3 l. og. kaszt. po Sardanapale i Orietta, wybitny zeszłoroczny dwulatek francuski.

Z NIEMIECKIEJ HIPOLOGJI.

Świeżo opuścił prasę szósty rocznik wydawnictwa pod tytułem „Vollblut, zeitschrift zur Förderung der Beziehungen des Rennsports zur Vollblutzucht“. (Pełna krew—pismo mające na celu poparcie związku sportu wyścigowego z hodowlą pełnej krwi) Berlin, wydawca August Reher. Wydawnictwo to zawiera tak urozmaiconą i pouczającą treść o najważniejszych zagadnieniach hodowlanych, i istotnie w związku z próbami wyścigowemi, że wydaje mi się celowem zaznajomienie z niem czytelników „Jeźdźca i Hodowcy“. Dotąd ukazywały się kwartalne zeszyty, bogato illustrowane, obecnie z powodu trudności wydawniczych wyszły cztery zeszyty naraz w jednym tomie Szósty ten zeszyt nie ustępuje poprzednim.

Na wstępie znajdujemy dłuższy na teorji Mendla oparty artykuł pióra Dr. Ohm „Hodowla koni wyścigowych według prądów krwi“. Autor zaznacza błąd popełniany przez wielu hodowców w systemie łączenia ogierów i klaczy przedewszystkiem według rezultatów ich dzielności i powodzenia okazanego na torze, a nie głównie według prądów krwi. Gdyby dotychczasowy ten system przyjęty był za zasadę, wiele klaczy gorzej lub źle biegających, byłoby wyłączonych z hodowli, nie miałoby sposobności okazania się doskonałemi matkami, a że tak bywa dowodzi praktyka. Idąc drogą dobierania odpowiednich prądów krwi do klaczy, które same nie miały wybitnej karjery wyścigowej, lecz miały przodków dobrze biegających, spodziewa się autor podniesienia ogólnego poziomu dzielności koni pełnej krwi, przyczem na mocy badań nad kilkutysiącami koni biegających dochodzi do wniosku, że klacze stoją ogólnie przeciętnie o 5 kg. niżej od ogierów co do zdolności wyścigowych, przeto obecna różnica $1^1/_2$ kilo w biegach dla koni jednego wieku, między ogierami i klaczami jest stanowczo na ich niekorzyść, utrudnia klaczom współzawodnictwo i okazanie klasy, i bezwarunkowo powinna być powiększoną do 5 kg.

Dla wzmocnienia hodowli, która nawet w Niemczech przez wojnę bardzo ucierpiała, zniesiono jak pisze w następnym artykule Dr. Hoffman nadwagę, w wszystkich wyścigach oprócz w sprzedażnych dla klaczy nabytych zagranicą pod warunkiem, że w czwartym roku życia oddane zostaną do stada. Zachęca to do nabywania klaczy młodych, które w trainingu mają czas się zaaklimatyzować i w pełni sił i zdrowia rozpocząć karjerę stadną. Klaczy takich nabyto do Niemiec w r. 1923 — 114. Z tej liczby 55 z Anglji, 35 z Austrji, 10 z Francji, 9 z Irlandji, 2 z Belgji i 3 z Polski, mianowicie: Herrscherin po Admiral Hawke, Kaffeeschwester (Csardas — Glaneuse) i Traudi po Admiral Hawke—Molly Clark. Stada z którego te ostatnie klacze pochodziły niepodano — a chyba ta wiadomość wymagałaby sprawdzenia. Autor zastanawia się nad pytaniem, jaki wpływ wywiera długie i częste bieganie klaczy na jej przyszłość stadną i dowodnie wykazuje, anatomiczną i fizjologiczną różnicę, klaczy i ogierów, które to bez tak widocznej szkody dla ich organizmu i działalności stadnej mogą dłuższy czas, i dłużej od klaczy pozostać w trainingu i częściej biegać.

Klaczka-źrebię przychodząc na świat już posiada jajka w jajniku; oddziaływują na nie, jako złączone z całą istotą zwierzęcia, wszystkie zmiany i zewnętrzne wpływy, pożywienie, training, współzawodniczenie. Determinanty chromozomów odczuwają wszystkie wysiłki i ztąd ze zbytecznego wyzyskiwania klaczy na torze, pochodzą częste niespodzianki i niepowodzenia hodowlane. U ogierów przeciwnie. Wytwarzanie się nasienia następuje dopiero z wiekiem i dużo później, i regeneruje się ono stale, przemianą materji pożywnych, czego u klaczy nie ma gdyż posiadają one wprawdzie do dojrzałości płciowej dochodzące, ale już od urodzenia istniejące i nie odnawiające się jajka w jajnikach. Ztąd różnica wpływu treningu i biegania na organizm ogierów i klaczy — co się objawia później nieraz ujemnie w działalności hodowlanej klaczy. Wskazane więc jest nie wyzyskiwanie zbyteczne klaczy na torze, jeżeli się o niej myśli jako o przyszłej matce stadnej. W sprawie tylokrotnie roztrząsanej, celowości lub ujemnych stron wyścigów dla koni dwuletnich zabiera głos p. M. Friedheim dochodząc do wniosku, że powinno być tych wyścigów dużo i z wczesnym terminem, bo wtedy spokojny roztropny trener ma możność wyboru odpowiedniego wyścigu dla dwuletnich koni z których jedne łatwiej inne trudniej przygotować; nie potrzebuje kosztem zdrowia konia roboty przyspieszać. Przy późniejszym czasie rozpoczęcia terminu wyścigów dla koni dwuletnich i przez to samo ogółem mniejszej ich ilości nic nie wstrzyma mniej rozważnego trenera i mniej cierpliwego właściciela, od jaknajczęstszego próbowania młodzieży w wyścigach; za to poważne stajnie, operujące końmi dwuletniemi pochodzącemi z własnej hodowli, nie mają dostatecznej sposobności racjonalnego przekonania się o wartości swych koni. Autor jest zdania, że wyścigi — dla koni dwuletnich mogą się rozpoczynać od 1 czerwca, lecz z oznaczeniem ilości dozwolonych startów do końca sezonu, lub nawet miesięcznie. Zdanie to popiera hr. R. Spreti, doświadczony kierownik najpoważniejszej stajni w Niemczech, mianowicie pp. Weinbergów w „rzucie oka na rok wyścigowy 1923“. Życzy on sobie licznych i wczesnych wyścigów dla koni dwuletnich, by trener mógł sobie odpowiedni wyścig wybrać, i spokojnie do niego przygotować, gdyż nie wyścigi szkodzą zdrowiu koni, lecz nieumiarkowany lub przyspieszony trening.

Oddawna wielką różnicę zdań wywoływała w Niemczech sprawa Państwowej hodowli pełnej krwi połączonej z Państwowym zakładem treningowym w Graditz, obecnie w Altefeld. Zebrany tam jest najlepszy materjał, na co pozwalały finansowe środki państwowe; w pomyślnych latach, konkurencja państwowa w wyścigach zabijała zupełnie i przygniatała prywatną inicjatywę. Rozlegały się więc gwałtowne głosy, żądania, interpelacje w parlamencie przeciw udziałowi państwowego stada w próbach wyścigowych, a życzono sobie, by wszystka młodzież była sprzedawana z publicznej licytacji. Nigdy nie wprowadzono tam w zastosowanie tak praktycznego paragrafu, jaki doskonale rozstrzygał tę kwestję w dawnej Rosji, mianowicie, że konie państwowe brały udział w wyścigach, lecz z pierwszych nagród otrzymywały tylko 10%. Były więc utrzymane próby dzielności, o co przecież chodzi, bez pokrzywdzenia prywatnych hodowców, którzy 90% mogli pokrywać swoje koszta.

Hr. Spreti jest zdania, że nie może być mowy o skasowaniu stada Państwowego jako takiego, jest owszem nadto całkiem za utrzymaniem i prowadzeniem państwowej stajni wyścigowej. Przemawia zatem wzgląd historycznej świetnej przeszłości Graditz, a także to, że każda konkurencja działa dodatnio, dla rozwoju danej gałęzi gospodarstwa krajowego, a tylko własny trening może dać pewność, jaki materjał wyścigowy, warto zaliczyć później do hodowli stadnej.

Państwowy Zarząd stadnin powinien jednak trenować tylko całkiem wyróżniające się okazy, zaś wszystkie inne odsprzedawać jedynie z publicznej licytacji, bez uprzywilejowania prywatnych osób, i nie żałując, jeżeli wyranżerowany w ten sposób koń, okaże się nieraz później znakomitym, gdyż takie zdarzenia pobudzają tylko chęć kupna. Zarząd stad powinien być bardzo ostrożnym w nabywaniu tylko najlepszych reproduktorów — rezultatem nabywania średnich ogierów handicapowej klasy, bywa jak przy świeżem nabyciu og. Przemyśl (Adam — Patria) do którego nie zapisano ani jednej prywatnej klaczy. Potwierdza się przysłowie że „potrzeba jest matką wynalazku" — wojna, niepokoje wewnętrzne, stosunki z zagranicą przez kilka lat przerwane wreszcie dewaluacja pieniędzy wstrzymywały w Niemczech zakup zagranicznych ogierów, co skłoniło do dużo intensywniejszego użycia ogierów krajowych, które w rezultacie okazały się równie dobre, lub lepsze od wielu zagranicznych zręcznie reklamowanych miernot, do których dla tego że zagraniczne dopuszczano najlepsze klacze, zmniejszając tem samem szanse krajowych dzielnych zaaklimatyzowanych reproduktorów.

Na czele spisu ogierów, po których konie niemieckie najwięcej wygrały krajowe: Fervor, Pergolere, potem dopiero zagraniczne: Dark Ronald, Nuage i Lycaon i znów krajowe: Fels, Dolomit, Ariel, przed zagranicznemi: Biniou, French Fox, Malua, Talion, Ard Patriek, Robert le Diable, Eider i t. d. Natomiast zachęca autor do nabywania zagranicą młodych klaczy, w celu wychowania matek pod ogiery krajowe. Krytykuje zbyteczny etatyzm i nadmiar urzędników w Zarządach Towarzystw Wyścigowych —widocznie ogólna to światowa plaga — a cieszy się z skasowania aparatu fotograficznego dla ułatwienia działalności sędziego przy mecie, którego oko zupełnie i bezapelacyjnie wystarcza, dzięki uprzywilejowanemu stanowisku sędziego, znajdującego się wprost naprzeciwko celownika. Autor twierdzi, że dla ukrócenia nadużyć przy starcie, niezbędna jest tak surowa dyscyplina jak i stosunek wzajemnego zaufania pomiędzy starterem a jockeyami. Starter ma dawać znak do ruszenia koni przez podniesienie taśmy, a nie jeździec, któremu pilno u startu wygrać wyścig. Taśmę się podnosi na to by wszyscy startujący równocześnie ruszyli, a nie z obawy, by się rozerwała. Na jockei zostających na starcie nie ma się co oglądać, lecz ich sobie dobrze zapamiętać. Zostają niby przypadkowo, lub niby z winy startera, przeważnie ci jockeye którym w danym razie, nie zależało na tem, by się znaleźć wśród pierwszych koni u mety. Przy długiem startowaniu, tak wyczerpuje się konie i obniża szanse więcej nerwowych, że obowiązkiem startera, jest możliwie sprawiedliwe, ale również też możliwie szybkie puszczenie koni od startu.

Następuje sprawozdanie z całego roku wyścigowego 1923. Nagrody wyścigowe nie mogły nadążyć za wzrastającą drożyzną utrzymania stajen wyścigowych, personelu, paszy, przewozu koleją, tak że sport wyścigowy połączony był raczej z poważnemi ofiarami pieniężnemi ze strony właścicieli koni. Na czoło wybiła się stajnia pp. Weinberg — oddawna dominująca — obecnie bez konkurencji; dość powiedzieć że za jedynym wyjątkiem (Preis des Diana dla klaczy) wszystkie nagrody klasyczne przypadły jej w udziale. Pominąwszy fakta, że stado Państwowe posiłkowało się w ostatnich latach kilkoma ogierami niższej niż zwykle klasy, zaś w stadzie bar. Oppenheim, własne ogiery Ariel i Dolomit nie odrazu dawały godne siebie potomstwo, a bardzo poważna stajnia p. Haniel, która wydała w ciągu pięciu lat trzech derbistów: Pontresina, Turmfalke, Landgraf—zmuszona była opuścić swoją własną siedzibę w Alzacji, i szukać nowego przytułku dla prowadzenia hodowli — powodzenie swe zawdzięczała stajnia pp. Weinberg systemowi hodowlanemu, wzmocnienia i konsolidowania prądów krwi fenomenalnej klaczy Festa (St. Simon — Abesse de Jouarre) o czem dłużej wspominałem, uwidoczniając system ten tablicami rodowodami w Nr. 46 „Jeźdźca i Hodowcy" z. r. Doczekawszy się męskich i żeńskich potomków Festy po różnych ojcach, nastąpiło najdalej idące łączenie przedstawicieli tej krwi, między sobą. Pewności nie było, że się uda — powiodło się jednak po nad wszelkie oczekiwania.

Teorja, praktyka, wychów, trening, szukanie tylko najwyższych celów, nieunikanie najtrudniejszego współzawodnictwa, nie uganianie się za łatwemi zwycięztwami, wydało skutki na jakie patrzymy. Z czterech synów Festy, a właściwie trzech gdyż Faust po Saraband padł jako 3 let., najlepszym w hodowli okazał się, pochodzący po Galtee More „Fervor". Wykluczone jest nieledwie wszelkie ryzyko, w łączeniu z nim klaczy; potomstwo po Fervorze jest bez wyjątku rasowe, pełne energji, zdrowia i odporności, zawsze świeże i do biegania gotowe. Do pochwały ogiera Pergolese po Festino (Ayrshire — Festa) trudno coś dodać, jeżeli już po trzech latach karjery stadnej okazał się jeszcze wybitniejszym od Fervora. Z najpoważniejszych nagród ubiegłego roku, wygrały konie pp. Weinberg: Augias, Ganelon, Farnesina, Aulis, Rosendame, Petunie, Palargonie, Ostrea następujące wyścigi: Augias (Pergolese — Augusta Charlotte po Fels) Henckel Rennen Jubileumspreis, Union Rennen, Niemieckie Derby i Wielką nagrodę m. Berlina. Ganelon (Pergolese — Grave and Gay) drugi w Derby, Wielką nagrodę m. Baden, Niemiecki St. Leger, ogółem jedenaście biegów z rzędu. Farnesina (Pergolese — Favilla wnuczka Festy), Deutscher Stuten preis. Aulis (Pergolese— Auguste Charlotte) Sierstorpf Memorial. Petunie (Fervor— Perilla) Leipziger Stiftungs preis. Rosendame (Felse Rose verte) Zukunfts Rennen. Ostrea (Fervor — Osella) Renard Rennen i jest pierwszą kandydatką na tegoroczne Derby. Innych właścicieli wygrały konie tej samej krwi: Ischida (Fels—Illustra) Goldene Peitsch i Kisaszony Rennen. Hornbore (Fervor — Hecuba) a więc w trzech czwartych brat zakupionego przez polski Zarząd Stadnin Państwowych Harlekina, zdobył Wintermärchen Rennen i Holländer Rennen, inne większe wyścigi wygrali dopiero synowie Dark Ronalda: Famulus i Aberglaube, dalej Abgott (Biniou Abwechslung) brat Armeniera po matce i Fallada (Con-Amore — Felonie) prawnuczka Kincsem.

Warto by się zastanowić, czy nie byłoby wskazane by Główny Zarząd Stad Państwowych Polskich, postarał się o nabycie ogierów po Fervor i Pergolese, jako odznaczających się dzielnością i zdolnościami wyścigowemi, budową rasą — posiadających krew Festy a pewno proces aklimatyzacyjny przeszły by łatwiej, niż ogiery wprost sprowadzo-

ne z Anglji. Jak niżej wspomniemy, liczny szereg ogierów, chowu pp. Weinberg, znalazł już miejsca reproduktorów w najlepszych stadach niemieckich, umieją więc je tam cenić.

Następuje krótkie sprawozdanie o sezonie wyścigowym w Austrji. Przed niedawnym czasem, położenie w sprawach wyścigowych było beznadziejne; z mocarstwa stała się Austrja małem państwem, odcięta od tyloletniego związku z węgierską hodowlą, nadto z bezwartościową walutą. Wyścigów i koni biegających było w Wiedniu coraz mniej, natomiast założono do dziesięciu nowych stadnin gdyż opłacała się hodowla roczniaków na sprzedaż. Powoli przezwyciężono polityczny, społeczny i monetarny crisis; z poprawieniem się waluty, zjawiły się znów w Wiedniu stajnie węgierskie i obecnie tor na Freudenau przedstawia dawny ujmujący i ożywiony widok. Skutkiem epidemicznego porzucania nie mogło stado bar. Springera rozsyłać swych klaczy i musiało korzystać z ogiera własnego chowu Mindegy (Dunure—Mirabel) i zaraz się sprawdziła wartość zaaklimatyzowania jaką się odznaczają krajowe ogiery, gdyż najlepszemi trzylatkami wAustrji w r. 1923 okazały się dwaj synowie Mindegy, mianowicie: Ascanio od Aveline a więc pół brat naszego państwowego Avenel i Handful. Mindegy nawiasem mówiąc, bo to do treści niniejszego artykułu nie należy był ojcem mojego reproduktora Igritz od Iglanerin po Martagon, blizko spokrewniony z angielskiemi Chosroes i Donzelon, któren mi niestety padł, po zaledwie dwuch sezonach kopulacyjnych, Ascanio zdobył wszystkie większe wyścigi, tylko w Derby był pobity przez Ricsay syna Dagor (Flying-Fox) Austria Preis wygrała córka Slieve Gallion Octondi. W r. 1923 nabyto do Niemiec tylko jednego reproduktora w Anglji, to jest Diadumenos (Orby-Donetta po Danovan) wyjątkowo atletycznego wzrostu i budowy, (słoń w Altefeld) po którym było już kilku zwycięzców w Anglji, a pół brat jego Diophon po Grand-Parade: (Orby) wraz z fenomenalną Mumtaz Mahal są głównymi kandydami na tegoroczne Derby — notabene oba konie należą do tego samego właściciela — Aga Khan. Po za tem przybyło siedmiu nowych krajowych reproduktorów. Famulus i Aberglaube oba po Dark Ronald i cztery ogiery z krwi Festy.—Graf Ferry, Flüchtling i Anakreon po Fervor, Lentulus po Fels, wreszcie Ordensjäger po Nuage. Vollblut podaje dziewiętnaście tablic rodowodowych, najlepiej biegających koni w r. 1923 — prawie bez wyjątku z silnemi inbreedami na St. Simon (lub na Galopin). Mamy dalej obszerne illustrowane ogłoszenia o szeregu prywatnych ogierów, do których są przyjmowane obce klacze mianowicie: Famulus (Dark Ronald-Fama); Fluentling (Farvor); Graf Ferry (Fervor); Laland (Fels); Lentulus (Fels); Landsturmer (Fels); Der Mohr (Dark Ronald); Pergolese (Festino); Ordensjäger (Nuage) i Skarabäe (Saphir) z szczegółowemi rodowodami i opisem karjery wyścigowej. Następuje wyczerpująca statystyka wyścigów niemieckich i wiadomości o sprzedaży roczniaków. W obecnym sezozonie kopulacyjnym działać będzie w Niemczech siedemdziesiąt pięć ogierów wysokiej pełnej krwi, oprócz państwowych; zdaniem Vollbluta czy to nie za wielka liczba na ilość klaczy pełnej krwi, których wypada po czternaście na jednego ogiera. Prawie każde stado prywatne posiada własnego reproduktora, którego będzie się starało wykorzystać, choćby ze względu na drogie frachty kolejowe przy rozsyłaniu klaczy. Może to wydać ujemny rezultat hodowlany, gdyż błędem jest pokrywanie jednym i tym samym ogierem wszystkich klaczy w danym stadzie, a nie wyszukiwanie, przynajmniej dla niektórych z nich, odpowiednich prądów krwi. Wielkie stada niemieckie, jak p.p. Weinberg, bar. Oppenheima, p. Haniel, najpierw postarały się dochować klaczy po różnych wybitnych ogierach, od najznakomitszych swych matek, o ile możności z jednej rodziny, tworząc w tym kierunku zaaklimatyzowanie osobnika, a potem dopuszczano do nich ogiery również własnego chowu, w pewnym stopniu spokrewnione z miejscowemi matkami. Odznaczają się żywotnością w Niemczech rody Festy, Danubii, Alveole, Taorming, i t. d. Ta konsekwetnie przeprowadzona metoda, i hodowlana idea przewodnia wydała świetne rezultaty w wymienionych stadach; mają one corocznie wybitne okazy — i chude lata prawie się nie zdarzają. Przykład godny naśladowania! Klaczy matek było w Niemczech w r. 1873—265, w r. 1922—1084. W roku tym pokrytych było 918, źrebnych 687 czyli 74.8%, z tego urodziło się źrebiąt 659. W r 1922, pokrył Nuage 43 klacze; Optimist (Fervor) 41; Fervor 35; Dark Ronald 33 i t. d. Najbardziej płodnymi okazali się: Prunus (Dark Ronald) 92%; Lycaon (Cyllene) 86%; Fervor 85.7%; Csardas (Caius) 85%; Gulliver II (Hannibal) 75%; Fels 72,7%; Ariel (Ard Patisek) 70.8%; Pergolese 62.5%; Nuage 60.4%l Dark Ronald 58.1%; Traum (Polymelus) tylko 45% pokrytych klaczy.

Pomieszcza dalej „Vollblut" bardzo ciekawe statystyki angielskie z tablicami rodowodowemi takich znakomitości jak Parth, Ellangowan, Tranquil, Chivalrous Moabite Papyrus, Condover, Brownhylva, Knight of the Garter, Eastern Monarch, Paola, Happyman, Chosroes, Saltash, Sansovino, Diophon, Mumtaz Mahal, Triumph, Inkerman, Arcade, Rose Prince, Daugther in Law, Donzelon, Verdict i Salmon Trout, zaznaczając ich inbreedy wraz z opisem wyścigów w których brały udział, co daje sposobność do studjów rodowodowych. Dochodzi do tego sprawozdanie z przetargów koni pełnej krwi w Anglji. Następuje statystyka francuzka z opisem wyścigów i tablicami rodowodowemi koni: Massine, Sao Paolo, Sir Galahat Chekmete, le Prodige, le Capucin, Onoi, Scopas, Bahadur, Filibert de Savoie.

Statystyka austrjacka z rodowodami koni: Simoon, Arad, Ascanio, Ricsay, Pasztordal, Eckehard, Oktondi, Vorvito, Icy Wind-Indiscretion, któren dużo wygrał i jest rodzonym bratem państwowego ogiera „Schalk". Statystyka włoska i wreszcie polska po raz pierwszy w piśmie niemieckiem. Tom kończy się szczegółowym opisem humbugowego matchu Papyrus-Zev. W tekście znajdują się reprodukcje następujących koni: Ganelon, Augias, Farnesina, Ischida, Fallada, Tracery, Teddy, Filibert de Savoi, Parth, Fléchois, Famulus, Flüchtling, Graf Ferry, Laland, Der Mohr, Pergolese i szereg momentalnych zdjęć z końcowej fazy ważniejszych wyścigów.

Jedyne ujemne strony tego wydawnictwa są: nie dość dokładna korrekta, o ile dotyczy nazwisk koni — rzecz niedopuszczalna w fachowem piśmie, (nie spostrzegłem tego ani jeden raz w żadnym numerze „Jeźdźca i Hodowcy") a następnie wysoka cena 56 miljonów marek polskich, co jednak nie powinno zniechęcić zamiłowanych sportsmenów i hodowców, gdyż zdaje mi się, że o ile zdołałem w tem sprawozdaniu (dorzucając niejednokrotnie własne myśli) zapoznać Czytelników „Jeźdźca i Hodowcy" z treścią wydawnictwa, korzyść i przyjemność, jaką się odnosi studjując tą książkę — opłaci w zupełności i przeważa jej księgarską cenę.

Kurozwęki, d. 1/IV 1924. *Paweł Popiel.*

INBREEDY.

(Ciąg dalszy).

W pokol. $^{2}/_{3}$.

Ninetty Tree (1790), po Florizel (Herod) i córce Justice'a (Herod), wygrał „St. Leger". W stadzie bez wartości.

Aschton'a (1806), po Walnut (Highflyer) i córce Spadille'a (Highflyer). Wygrał St. Leger, w stadzie bez wartości.

Paulowitz'a (1813), po Sir Paul (po Sir Peter, Highflyer) i córce High flyer'a. Na torze — bez wartości, w stadzie natomiast dał Archibald'a, zwycięzcę „2000 Gw. St.", oraz Cain'a który dał Ion'a, ten — Wild Dayrell'a, ten Buccaneer'a którego krew do dziś istnieje w Anglji i na kontynencie. Paulowitz byłby doskonałym faktem przeciwko tezie szkodliwości incestowych *orto-inbreed'ów* na ogiera, gdyby nie to, iż *ma on jeszcze jeden inbreed tej samej siły na klacz*, Sir Paul jest bowiem od Pewett, od Termagant, zaś Evelina jest tej samej Termagant córką. W tym wypadku przeto: korzyści incestu na klacz — wzięły przewagę nad szkodliwością incestu na ogiera.

Absolute (1909 r.), po Gallinule (Isonomy), z kl. po Isinglass (Isonomy). Źrebiec ten wygrał „North Derby" i „Great Jubilee Hcp.", w Kempton Park, t, zn. iż był wyścigowcem nie bez wartości, lecz tem bardziej z tego ostatniego względu jest wątpliwe, by mógł się on wyróżnić w stadzie.

Highland Fling (1798), po Spadille (Highflyer, po Herod), z kl. po Herod. Na torze dokonał niewiele, w stadzie również nie zostawił syna, lecz jest znany niemniej, jako ojciec klaczy słynnej w *stud-book'u*, ur. w 1806 r. Little Folly, która jest matką Challenger'a, a babką Defence'a, Dangerous'a i Diversion.

W pokol. $^{3}/_{3}$.

N. N. (1794), po Fidget (po Florizel, po Herod) z kl. po Highflyer (Herod). Wygrał „Derby"; w stadzie absolutnie nieznany.

Olive (1811), po Sir Oliver (po Sir Peter, po Highflyer), z kl. po Delphini (Highflyer). Wygrał *„2000 Gw. St.".* W stadzie — nieznany.

Sailor (1817), po Scud (po Beninbrough, po King Fergus) z kl. po Hambletonian (King Fergus). Wygrał Derby. W stadzie — nieznany.

Theodore (1819), po Woful (po Waxy, po Pot-8-os) i Coriander (Pot-8-os). Zwycięzca „St. Leger". W stadzie— nieznany.

Mameluke (1824), po Partisan (Walton, po Sir Peter), z kl. po Stamford (Sir Peter). Wygrał Derby. W stadzie— nieznany.

Camballo (1872), po Cambuscan (Newminster, po Touchstone), z kl. po Orlando (Touchstone). Wygrał Champagne St.", „2000 Gw. St-". W stadzie dał pozbawionych żywotności: The Lambkin'a (St. Leger), Claymore'a (Doncaster Cup), Salisbury'ego*); jego sławą są klacze, jak Minthe, która wygrała „1000 Gw. St.", a zwłaszcza Lady Alvyne, która dała Airs and Graces.

Wellingtonia (1869), po Chattanooga (Orlando, po Touchstone), z kl. po Ambrose (Touchstone). Na torze — zupełnie mierny, w stadzie — wsławił się klaczami, jak: Plaisanterie, Cromatella, La Noce, Villefranche, Alice, Bluette: Gromatella. 2 ogierów, dał Clover'a i Clairon'a, które okazały się stadnikami o nader słabej żywotności

Petrarch (1873), po Lord Clifden (Newminster, po Touchstone), z kl. po Orlando (Touchstone). Wygrał „Middle Park Rlate", „2000 Gw. St.", „St. Leger", „Ascot Gold Cup". W stadzie dał The Bard'a, Laureate'a II-go oraz klacze: Throstle, Miss Jummy, Busybody, Laureatę (matka Doris), Margravine. The Bard był wyścigowcem wysokiej niewątpliwie klasy, jeżeli ulegał, to Ormonde'owi jedynie. W stadzie — dał wprawdzie pewną liczbę koni dobrych, lecz wątpliwe, by Saxon, lub Launay dali synów, którzyby się wsławili w stadzie.

Wisdom (1873) wreszcie, który ma wprawdzie *inbreed* w *drugiem* pokoleniu na rodz. braci, lecz zapisuję go tutaj wyjątkowo, ponieważ w kwestji nas obchodzącej ma on *orto-inbreed* w pokoleniu trzecim na ogiera.

Wisdom jest po Blinkhoolie (Rataplan, po The Baron), z kl. po Stockwell (The Baron). Biegał — bardzo źle. *Exterieur* jego było przytem tak bardzo mało zachęcający, iż p. A. Hoole kupił go do stada za 50 gwinei. Jest on ojcem: Sir Hugo'a (Derby), Surefoot'a („2000 Gw." „Eclipse St"), Love Wisely, Right Away'a, Sempronius'a, Chesterfield'a oraz klaczy: Florence, Tact, Gravity, (matka William the Third'a), La Sagesse. Z jego synów, — Chesterfield, Sempronius, Right Away, The Owl, są reproduktorami dającemi potomstwo biegające. Love Wisely dał Bridge of Canny, który z kolei dał Cantiliveer'a... Bez większego wszakże ryzyka powiedzieć można, iż linja męska Wisdom'a najdalej w IV-m pokoleniu wygaśnie zupełnie, a jeżeli — to istnieć może poza granicami ojczyzny jedynie. Tak syn Sir Hugo, który Anglji nic dać nie mógł, Australji dał Sir Foot'a, ojca znakomitego na torze Prince Foot'a.

Reasumując powiedziane, incestowy *orto-inbreed* na ogiera jest zdolen do dawania wyścigowców tylko, którzy wszakże niemal nigdy nie okazują się dobrymi stallon'ami (względnymi wyjątkami są: Petrarch, i Camballo jedynie). Już częściej się zdarza, iż źrebce - bez żadnych zalet wyścigowych — okazują się w stadzie osobnikami zdolnymi do dawania potomstwa dzielnego indywidualnie, które wszakże

*) Salisbury jest ojcem Sac-à-papier, który się wsławił u nas i w Austryi jako reproduktor. Nie mówi to wszakże nic o żywotności Salisbury'ego.

Niejednokrotnie się zdarzało bowiem, iż krew zamierająca nabierała na obczyźnie jakby żywotności. Dowodem krew Defence'a i Orlando'a we Francji, Whisker'a, Faugh-a-Ballagh'a, Orlando'a — w Ameryce etc.

jest przytem pozbawione większych zasobów żywotności (przykładem: Wellingtonia, Wisdom, Babraham Blank...).

Orto-inbreed w pokol. $^{3}/_{3}$, *lecz na braci* — nie jest już incestem, jak to wnioskować wolno z faktu, iż nie „zabija" cech żywotności, owszem — zdaje się je wzmacniać nawet, jak tego dowodem są: The Baron Monarque, Bay Middletdn, The Nob... którzy na *inbreed* taki właśnie wyprodukowani zostali.

Nie jest incestem również *inbreed* w pokoleniach $^{3}/_{3}$, na ogiera choćby, lecz w linjach bocznych, jak tego dowodzą imiona: Sorcerer'a, Orville'a, Partisan'a, Humprey Clinker'a, Amphiona, a zwłaszcza Galopin'a.

Nieco inaczej rzecz się ma z klaczami, dla żywotności których *orto-inbreed* incestowy: $^{1}/_{2}$, $^{2}/_{2}$, $^{2}/_{3}$ i $^{3}/_{3}$ okazał się czynnikiem nader dodatnim. Reguła wszakże pozostała ta sama: *orto-inbreed* incestowy na ogiera — jest szkodliwy.

Owocem takiego *inbreed'u* były „zwyciężczynie":

Bellissima (Oaks), Zeal (1000 Gw. St.), May-day (1000 Gw. St.), Firebrand (1000 Gw. St), Miss Letty (Oaks) — *wszystkie w pokol.* $^{2}/_{3}$ m;

Manuella (Oaks), Altsidora (St. Leger), Shoveller (Oaks), Clementina (1000 Gw. St.), Feu de Joie (Oaks) — *wszystkie w pokol.* $^{3}/_{3}$-m;

Zaś z liczby lepszych matek stadnych:

W pokol. $^{1}/_{2}$:

Bay Peg po Leede's Arabian, z kl. po Leede's Arabian; Bay Pey jest matką stadnika Basto, ojca wielu dobrych klaczy, oraz słynnego na torze Fox'a, raz jeden tylko pobitego, i to przez Flying Childers'a.

W pokol. $^{1}/_{3}$:

Kingtail Galloway (17..), po Curwen Bay Barb, z kl. po Hip (po Curwen Bay Barb); z krwi klaczy tej pochodzi reproduktor Bob Booty.

W pokol. $^{2}/_{2}$:

Miss Elliot (175.), po Grisewood Partner (Partner), z kl. po Partner. Miss Elliot jest matką słynnego Gimcrack'a, zwycięzcy w 27 u dystansowych gonitwach, a z krwi jej się wywodzą: Chanticleer, Solon, Barcaldine etc.

Golden Locks (1758), po Oronooko (Crab), z kl. po Crab; Golden Locks jest babką Pot — 8-o's'a i Sir Thomas'a, który wygrał Derby.

Wimbleton (1785), po Evergreen (Herod), z kl. po Herod; Wimbleton jest babką Ardrossan'a.

Doskonałe matki stadne, rodzonemi będące siostrami: Grey Skim (1793) i Chesnut Skim, po Woodpecker (Herod) z kl. po Herod. Grey Skim jest matką Little John'a, babką Moses'a (Derby), a z krwi jej pochodzą pomiędzy innemi: słynny Hermit oraz Minoru. Chesnut Skim jest matką Election'a i prababką Fredericks'a.

Bess (1806), po Waxy (Pot-8-os), z kl. po Pot-8-os. Z jej krwi się wywodzą: Atlantic, Rajta-Rajta i nasz Ruler.

Juliana (1810), po Gohanna (Mercury) z kl. po Mercury. Juliana jest matką Matilda'y (Oaks) i babką Henriade'a.

Margaretta (1802), po Sir Peter (Highflyer) z kl. po Highflyer. Margaretta jest matką Waverley'a.

Lollypop (1836), po Voltaire (Blacklock), z kl. po Blacklock. Lollypop jest matką Sweetmeat'a.

W pokoleniu $^{2}/_{3}$:

Kl. bez nazwy ur. w 175. r., po Blank (Godolphin Barb) z kl. po Regulus (Godolphin Barb). Klacz ta jest matką słynnego na torze Goldfinder'a, babką Ceres (Oaks), i pra-babką dwuch derbistów: Rhadamanthus'a i Daedeus'a.

Lily (1765), po Blank (Godolphin Barb), z kl. po Cade (Godolphin Barb). Lily jest matką Drone'a i babką Nightshade (Oaks).

Flora (1765), po Lofty (Godolphin Barb), z kl. po Regulus (Godolphin Barb). Flora jest matką Ruler'a (St. Leger).

Rantipole (1769), po Blank (Godolphin Barb), z kl. po Regulus (Godolphin Barb). Rantipole jest babką Nike (Oaks), a z krwi jej się wywodzą: Fitz Gladiator, Salisbury, Challacombe...

Captive (1771), po Matchem (Cade) z kl. po Slouch (Cade). Captive jest babką Hermione (Oaks), pra-babką Briseis (Oaks), pra-babką Corinne (Oaks).

Kl. bez nazwy ur. w 1788 r., po Phoenomenon (Herod), z kl. po Florizel (Herod). Klacz ta jest babką Camel'a; z krwi jej wywodzi się słynna na torze Sornette.

Wowski (1797), po Mentor (Justice, po Herod), z kl. po Herobo Wowski jest matką Smoleńsko.

Lady Charlotte (1799), po Buzzard (po Woodpecker, po Herod), z kl. po Herod. Lady Ch. jest matką Cwrw (2000 Gw. St.).

Kl. bez nazwy, ur. w 1822 r., po Whisker (Waxy, po Pot-8-os), z kl. po Pot-8 os. Klacz ta jest matką Liverpool'a.

Helen (1811), po Hambletonian (King Fergus), z kl. po Overton (King Fergus) Helen jest babką St. Luke'a; z krwi jej zaś idą Fleuret, Elzevir, Mokan.

Solace (1830), po Longwaist (Whelehone, po Waxy) z kl. po Waxy. Solace jest pra-babką Sterling'a.

Klacz bez nazwy, ur. w 1853 r., po Orlando (Touchstone, po Camel), z kl. po Camel. Klacz ta jest matką General Peel'a (2000 Gw. St.), Statesman'a i Knowsley'a.

Rodzone siostry: Mandragora (1860) i Mineral (1863), po Kataplan (The Baron, po I. Birdcatcher), z kl. po I. Birdcatcher. Mandragora jest matką Apology (Oaks, 1000 Gw. St., St. Leger) i stadnika Mandrake; Mineral — matką Kisber'a (Derby, Grand Prix de P.) i stadnika Wenlock'a; z krwi jej pochodzi Willonyx.

The Jewel (1864), po Stockwek (The Baron po Ir. Birdcatcher), z kl. po I. Birdcatcher. The Jewel jest matką naszego Przedświta zwycięzcy Austr. Derby.

W pokol. $^{3}/_{3}$.

Fanny (1790), po Diomed (Florizel, po Herod), z kl. po Woodpecker (Herod). Fanny jest matką Fyldener'a (St. Leger), Poulton'a, Sir Oliver'a; z krwi: Chapeau d'Espagne (1000 Gw. St.), Salvator (Grand Prix de P., Pr. du Jockey Club), Galliarde (2000 Gw. St.)

Harriet (1769), po Matchem (Cade, po Godolphin Barb), z kl. po Regulus (Godolphin Barb). Harriet jest protoplastką fam. Nr. 22.

Miss West (1777), po Matchem (Cade po Godolphin Barb), z kl. po Regulus (Godolphin Barb). Miss W. jest matką repr. Quiz'a; z krwi: Gladiateur, Fille de l'Air...

Giantess (1769), po Matchem (Cade, po Godolphin Barb), z kl. po Babraham (Godolphin Barb). Z krwi Giantess się wywodzą: Eleanor (Oaks, Derby), Sorcerer, Priam, Phantom, Muley...

Cobbeä (1802), po Skyscraper (Highflyer, po Herod) z kl. po Woodpecker (Herod). Cobbeä jest matką Sorcery (Oaks), babką Cadland'a (2000 Gw. St., Derby); z krwi: Sterling, Satpêtre, Minstead, Châlet, Cantilever ..

Violante (1802), po John Bull (Fortitude, po Herod), z kl. po Highflyer (Herod). Violante jest babką Decoy i Bizarre.

Decoy (1830), po Filho de Puta (Haphazard, po Sir Peter) z kl. po Peruvian (Sir Peter). Decoy jest matką Flatcatcher'a i Phryne, z której krwi: Windhound, Toxophilite.

Kiss (1827), po Waxy Pope (Waxy, po Pot-8.os) z kl. po Champion (Pot 8-os). Kiss jest matką Whim, z której krwi: Chanticleer, Solon, Barcaldine...

Annette (1835), po Priam (Emilius, po Orville), z kl. po Don Juan (Orville). Annette dała Ambrose'a i Glenmasson'a, największą jej sławą jest wszakże córka Agnes, która się stała matką nowego rodu, o wyjątkowej sile żywotnej (fam. Nr. 16).

Clementina (1844), po Venison (Partisan, po Walton), z kl. po Phantom (Walton). Z krwi Clementina'y się wywodzą: Casuistry, Black Jester, Jest.

Windfall (1875), po Favonius (Parmesan, po Sweetmeat), z kl. po Plum Pudding (Sweetmeat), Windfall jest matką Wandora'y (Pr. de Diane), która dała Vinicius'a i Val d'Or'a.

Feu de Joie (1859), po Longbow (Ithuriel, po Touchstone), z kl. po Flatcatcher (Touchstone). Feu de J. wygrała Oaks; z jej krwi: Solange, Mordant, Monitor...

Klacze na incestowy *orto-inbreed*, na ogiera, wyprodukowane rozsegregować można na działy:

1) Na matki (*tylko matki*, gdyż ich córki były już bez wartości) słynniejszych wyścigów, lub wybitniejszych reproduktorów, jakiemi były, pomiędzy innemi:

Bay Pey	matka	Fox'a i Basto'a
Golden Lock	,,	Pot 8-os'a
Wimbleton	,,	Ardrossan'a
Margaretta	,,	Waverley'a
Lollypop	,,	Sweetmeat'a
Wowski	,,	Smoleńsko'a
Whisker-filly	,,	Liverpool'a
Orlando filly	,,	General Peel'a, Knowsley'a.

2) Na matki, których siła żywotna sięgała, trzeciego, a nawet i czwartego pokolenia.

3) Na matki o dużej sile żywotnej jak: Miss Elliot, Grey Skim, Chesnut Skim, Solace, Mineral, Giantess, Cobbeä, Violante, Decoy, Annette, Kiss...

Te ostatnie klacze potwierdzają prawo ogólne, iż incest jest dla klaczy o wiele mniej szkodliwy, — więcej, — zdaje się często ich siłę żywotną potęgować nawet.

(D. c. n.) *Brzask.*

Rola klaczy Old Bald Peg fam. 6 i jej progenitury w hodowli koni pełnej krwi.

Klacz Old Bald Peg, protoplastka fam. 6, jest pochodzenia czysto wschodniego; pochodzi ona od arabskiego ogiera i berberyjskiej klaczy. Old Bald Peg, połączona z Marocco Barbem, spłodziła klacz Old Peg, która po Darcy's Yellow Turk'u wydała znakomitego Spanker'a w roku 1678.

Niewiadomo z jakiej przyczyny, dziś jest stwierdzić trudno, dość że w następnej historji tej rodziny połączono matkę z synem t. j. Old Peg ze Spanker'em 6. w wyniku czego otrzymano klacz urodzoną około 1690 r., która odegrała w hodowli pełnej krwi ogromną rolę nie tylko wówczas, lecz odgrywa dalej i odgrywać będzie musiała dopóty, dopóki chów koni pełnej krwi będzie istniał.

KLACZ UR. 1690 R. po Spanker.

Old Peg 6				Spanker 6			
Old Bald Peg		Marooco B.		Old Peg		Dancy's Yellow T.	
Kl. berberyjska	Arabski og.			Old Bald Peg	Marocco B.		
				Kl. berberyjska	Arabski og.		

Podobne połączenie prawdopodobnie w wysokim stopniu utrwaliło i zwiększyło korzystną homozygocję pierwiastków o właściwościach żywotności i indywidualnej potencji tej rodziny przez skoncentrowanie tych właściwości w klaczy po Spanker.

Stwierdzonem jest, że wszystkie dzisiejsze konie pełnej krwi w męskich linjach czerpią swój początek od ogierów 1) Byerly Turk ur. 1680 r., 2) Darley Ar. ur. 1702 r i trzeciego Godolphin Ar. ur. 1724 r.; jaka w tem przyczyna? Czy te ogiery posiadały jakieś nadprzyrodzone cechy żywotności, czy też może przyczyna tego tkwi w jakiejś wspólnej zależności rodzinnej tych zasadniczych trzech linji? Otóż postaramy się wyjaśnić, jaka wspólna zależność łączy te konie.

Jak wskazuje przytoczona powyżej tablica, że gałąź Fam 6, na czele której stoi klacz ur. około 1690 r. po Spanker 6, wydała: po Byerly Turku-Jigg'a 6, który zapoczątkowuje męską linję Byerly T. reprezentowaną przez Heroda 26; po Darley Ar — Bartlet's Childersa 6, który zapoczątkowuje linję Darley Ar., reprezentowaną przez Eclipse 12 i po Godolphin Ar. — Cade'a 6, który zapoczątkowuje i reprezentuje męską linję Godolphin Ar. przez Matchema 4. Przez przytoczonych na tablicy ogierów w męskich linjach wywodzą się wszystkie żyjące dziś konie pełnej krwi na całej kuli ziemskiej; konie te przez wspólną protoplastkę klacz po Spanker 6, znajdują się w ścisłej zależności jeden od drugiego i tu właśnie kryje się współczynnik tej nadzwyczajnej żywotności krwi, bez współudziału której przypisywane ce-

TABLICA Nr. 2.

Protoplastka fam. 6. Klacz OLD BALD PEG (córka arabskiego ogiera i berberyjskiej klaczy).

OLD PEG
po Marocco Barb

Klacz urodzona około 1690 r.
po Spanker 6
(przychówek od matki i syna)

Spanker 6
po Darcy's Yellow Turk

Y. Bald Peg
po Leedes Ar

Charming Jenny
po Leedes Ar

Fox Cub 6
po Clumsey 11

Leedes 6
po Leedes Ar

Jigg 6
po Byerly T.

Betty Percival
po Leedes Ar.

klacz
po Paget T.

Miss Belvoir
po Grey Grandham

Cream Cheeks
po Leedes Arab

Betty Leedes
po Careles (syn Spankera 6)

Bartlet's Childers 6
po Darley Arab

Flying Childers 6
po Darley Ar.

klacz
po Acaster T.

Roxana

Siostra Roxany
po Bald Galldway 15

Cade 6 **Lath 6**
po Godolphin Ar.

klacz
po Wilkinsons B

klacz
po Grandham

Bay Peg
po Leedes Ar

Fox 6
po Clumsey 11

Basto 6
po Byerly T.

I-szy RZĄD FAMILJI UTRWALAJĄCY CECHY

Progenitura po klaczach I-go rzędu

Grupa	Klacz I-go rzędu	Progenitura
Fox Cub	Bbk Ruby Mary 8	Marske 8
Leedes	kl. Gł. Gałęzi 21	Bajazet—Shuttle Tantrum 21
JIGG 6	kl. ur. 1726 4	Naboclish 4
JIGG 6	Partner 9	
JIGG 6	siost Partnera 9	
JIGG 6	mr. Patriota 24	Patriot 24
JIGG 6	mr.oj. Sportsmana 32	
JIGG 6	mtk. Coneyskins	Coneyskins
BARTLET'S CHILDERS	kl. w głów. gał. 3	Sir Peter-Buzzard-Tramp Skyscraper-Spadille-Chanticleer 3
BARTLET'S CHILDERS	Squirt 11	
BARTLET'S CHILDERS	Litle Hartley m. 15	Janus-Blank-Old England-Slouch-Eabraham Blank Shakespeade-Thegower Stallion-Merlin 15
BARTLET'S CHILDERS	kl. — 18	Waxy-Smolensko 18
BARTLET'S CHILDERS	Miss Mayes 19	Skim 19
BARTLET'S CHILDERS	Choughins Polly 19	Reveller 19 Heron 19
BARTLET'S CHILDERS	kl. 22	Gladiator 22
BARTLET'S CHILDERS	kl 35	Haphazard 35 Bustard 35
FLYING CHILDERS 6	kl. Fam. 6	
FLYING CHILDERS 6	Bbk. Cripie 6	Cripple 6
FLYING CHILDERS 6	Stready 6	
FLYING CHILDERS 6	Snip 9	
FLYING CHILDERS 6	Second 9	
FLYING CHILDERS 6	Bay Basto 9	
FLYING CHILDERS 6	Brown Basto 9	Magnet 9
FLYING CHILDERS 6	Hampton Court Childers 13	
FLYING CHILDERS 6	Ebony 5	Florizel 5 Trentham 5 Bourdeaux 5
FLYING CHILDERS 6	Old Polly 33	Klacz po Fox
FLYING CHILDERS 6	Blaze	
FLYING CHILDERS 6	kl. Fam. 6	
CADE 6	Miss Ramsden 1	Woodpecker 1
CADE 6	mtk. kl. po Blank 1	Melbourne 1
CADE 6	Silvio 2	
CADE 6	Mis Cade 2	Blacklock--St. Albans-Mindig Savernake-Teddington Sir Hercules 2
CADE 6	Bbk. kl. po Alfred 2	Selim-Castrel-Rubens 2
CADE 6	Miss Roan 4	Coriander 4
CADE 6	Bbk. Fortitude 4	Fortitude 4 Starch 4
CADE 6	Miss Cade 4	Omnium 4
CADE 6	Miss Vernon 4	Otho 4
CADE 6	Bbk. Drone 4	Drone 4
CADE 6	Matchem 4	
CADE 6	Miss Meredith 15	Sweetbrjar-Mentor Asparagus 15
CADE 6	Kl. ur. 1751 20	
CADE 6	Skewcap 21	
CADE 6	mtk. Lardelli 25	Alexina 25
CADE 6	Sportsman 32	
CADE 6	mtk. Carbuncle 37	Carbuncle 37
Lath	Bbk. Anyil 9	Bnvil 9
Lath	Siostra jej 9	Omar 9
FOX 6	Mtk. Snapa 1	Snap 1
FOX 6	Klacz 29	Rainbow-Rowton 29
FOX 6	Klacz 31	Ruler 31
FOX 6	Córka Old Polly 33	Weasel-Locust 33
FOX 6	Bbk. Carbuncle 37	
FOX 6	Meliora 48	Tartar 48
BASTO 6	Mtk. Ebony 5	Ebony 5
BASTO 6	Soreheels 9	
BASTO 6	siost. Soreheels 9	Crab-Second-Snip 9
BASTO 6	Coquette 44	
BASTO 6	mtk. Sweepstakes 44	Sweepstakes 44

Progenitura tych klaczy dała nową serje reproduktorów fam. 6, które utrwaliły rząd II-gi

II-gi rząd fam. 6

HORATIA 6
po Blank 15

KLACZ 6
po Black and all Black 7

Y GIANTESS 6
po Diomed 6

Ogiery tego rzędu są ojcami klaczy które stoją na czele gałęzi w 25-ciu rodz. progenitura których wydała wybitne potomstwo

DIOMED 6	
Mademoiselle	2
kl. w lin. Kincsem	4
kl. w lin. Mullato	5
Y. Giantess	6
Dairy Maid	10
Fanny	13
Sir Archy	13
Y. Noisette	28
Laïs	41

DRAGON 6	
Jenny Spiner	9
Prb. Redshank	15
Alpha	46

CLINKER 6	
Miss Chantrey	2
kl ur. 1816	2
Clinkerrina	8
Mr. Zebetty	8
Prime Rose	26

SAM	
Prab. Dollara	1

PLENIPOTENTIARY 6	
Delhi	1
Boarding Shol	3
Teleta	5
Mtk. Queen Mary	10
Honny Dear	12
Palma	12
Nuncio	12
Barbarina	23
Barbara	23

KING FERGUS	
Hambletonian	2
Flora	[illegible]
Ann The Forest	[illegible]
Beninbrough	7
Tipple Cyder	8
Legacy	8
Miss Muston	9
Overton	11
kl. ur. 1790	12
Alexina	25
kl.	37

SORCERER 6	
Morel	1
Piquet	1
Gramarie	2
Bbk Velocipeda	3
Pythoness	4
Wizard	12
Witchery	12
Sorcery	12
Vourneen	15
Sootshayer	15
Smolensko	18
Canary Bird	22
Comus	25
Witch	26
Spell	28
Vale Royal	31
Sorow	41
Lady of the Lake	43

MULEY 6	
Marpessa	3
Pucelle	4
Muley Moloch	9
The Litle Known	11
Monimia	12
Morgiana	12
Morisco	12
Salute	12
Siostra 1823-24	31

PANTHOM 6	
kl. ur. 1825	1
Cobweb	1
kl. ur. 1820	1
kl ur. 1815	5
Lisbeth	5
Mtk Croppy	5
Mtk. Voltaira	12

LANNAR 6	
Vat	1
Bbk. Nemezis	1
kl. ur. 1825	4
kl. ur. 1837	2
kl. ur. 1837	2
kl ur. 1837	3
Zebetta	8
Vulture	13
Epirus	13
Garland	19
Rosa Langar	26
Image	28

PRIAM 6	
Joannina	1
Crucifix	2
Industry	2
The Ant	2
Fair Hellen	3
Croppy	5
Tros	12
Miss Letty	12
Anette	16
Polixena	17

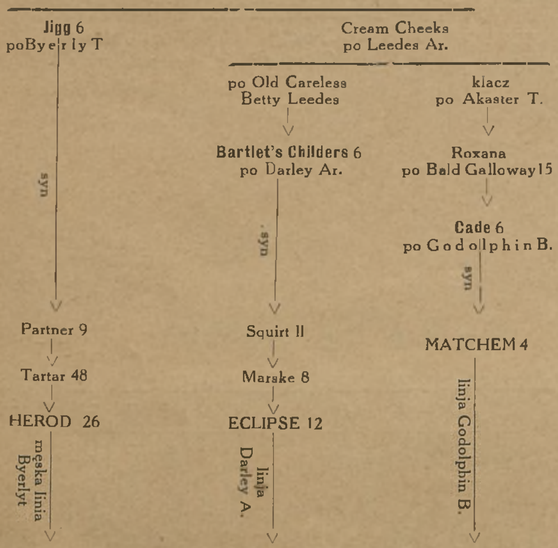
chy dzisiejszym protoplastom w męskich linjach wielkich trzech rodzin — Byerly Turka. Darley Arabiana i Godolphin Barba, znalazły by się może pod dużym znakiem zapytania.

* * *

Gałąź klaczy po Spanker 6, jako współczynnik, o wzmocnionej indywidualnej potencji, utrzymujący w zależności trzy wielkie męskie linje — Byerly Turk'a, Darley Ar. i Godolphin Barba przez utrwalenie I rzędu (patrz tab. 2) fam. 6, przy zapoczątkowaniu tych linji.

TABLICA Nr. 1.

KL. FAM. 6 po SPANKER 6.

* * *

Aby przejrzyściej uwydatnić rolę Fam kl. Old Bald Peg 6, zestawiłem tablicę Nr. 2.

Na tablicy drugiej uwidoczniłem, że ogiery powstałe z gałęzi klaczy po Spanker 6 i Y. Bald Peg 6, łączone z klaczami innych rodzin (fam.), sprecyzowały I-szy rząd fam. 6, utrwalający źródło nadzwyczajnej indywidualnej potencji, która jest właściwością tego rodu, wydając w tym rzędzie 11 pierwszorzędnych ogierów i 46 klaczy; progenitura tych klaczy stopniowo precyzując się w rodowodach wybitnych koni utrwaliła I rząd fam. 6.

Z ogierów, jak to już poprzednio zaznaczyłem w I rzędzie fam. 6, znajduje się 3-ch przedstawicieli głównych męskich linji — Partner 9, Squirt II i Matchem 4.

Trzy te ogiery służą podstawowym źródłem tworzących się w następstwie nowych rzędów, utrwalających cechy rodzin swych żeńskich linji i utrzymując stałą zależność między sobą za pomocą współczynnika — klaczy po Spanker 6; te nowe rzędy stają się ściśle zależnymi od progenitury umieszczonych w I rzędzie tablicy Nr. 2 46 klaczy, która po pierwsze posiadając spokrewnienie przez ojców fam. 6, utrwala właściwe jej cechy, po drugie przez żeńskie linje, a szczególnej siostrzane, jak np. siostry Partnera 9, Snipa, Sorcheelsa, Matchema i t. d. zapoczątkowują źródło nowych cech właściwych tym żeńskim linjom, które ich wydały.

Progenitura od siostry ogiera, który utrwala cechy rzędu nowej rodziny, jest bezpośrednio zależną od jego rzędu co warunkuje utrwalenie cech nowopowstającej innej rodziny.

Rzędy po ogierach nowych rodzin z kolei powstając od klaczy przedstawicielek innych rodzin, mogą wydawać wybitnych przedstawicieli płci męskiej, które utrwalą ich właściwości, stając się w bezpośredniej zależności przedewszystkiem od ogiera utrwalającego cechy progenitury swej siostry, będącej w uzależnieniu jak i jej brat od rządu swego ojca.

Powyższa reguła jest podstawą do doboru odpowiednich prądów krwi, przy łączeniach i wskazuje właściwe drogi do ustalenia stopnia zależności poszczególnych rodzin przy analizie genetycznej rodowodów łączonych koni.

Klacze Y. Giantess 6 i Horatia 6, z gałęzi klaczy po Spanker 6 i kl. fam. 6 po Black and all Black 7, z gałęzi klaczy Y. Bald Peg 6, po wzmocnieniu prądami krwi fam. 6 za pomocą swej progenitury, t. j. ogierów: Diomed, Dragon, Clinker, Sam, Plenipotentiary, King Fergus, Sorcerer, Muley, Panthom, Langar i Priam, stały się przyczyną powstania II rzędu fam. 6, tworząc jednocześnie przez żeńską linję nierozerwalną łączność z I rzędem fam. 6-ej i jego progenitury.

Córki powyższych ogierów posiadają w swej krwi pierwiastki fam. 6-ej, działające przy łączeniach, jako jedna z najcenniejszych pobudek wzmacniania indywidualnej potencji o czem przezorny hodowca powinien wiedzieć.

W drugim rzędzie fam 6 na tablicy drugiej przytoczyłem 81 klaczy przedstawicielek dwudziestu pięciu rodzin w których wszystkie powyższe klacze wytworzyły swe gałęzie; każda taka klacz o ile ściślej jest uzależnioną od I-go rzędu, o tyle posiada więcej szans być dobrą matką.

Progenitura przytoczonych w II rzędzie 81 klaczy w połączeniu między sobą, po pierwsze wzmacnia w wysokim stopniu oddziaływanie prądów krwi Old Bald Peg za pomocą żeńskiej linji i przyczynia się do sprecyzowania się II rzędu, utrzymując nierozerwalną łączność z I rzędem fam. 6; po drugie, pochodząc od jednego z 3 wielkich przedstawicieli męskich linji (Byerly T. Darley Ar. lub Godolphin Barba) związanych między sobą w zależność wcpółczynnikiem przez klacz po Spanker 6, jeszcze raz wywiera przeważający wpływ prądów krwi protoplastki rodu Old Bald Peg.

U nas część tej rodziny doskonale się zaaklimatyzowała a przedstawiciele i przedstawicielki jej, będąc doskonałymi końmi jak w stadzie tak i na torze potwierdziły moje dowody

Obecnie z tej rodziny posiadamy w Polsce klacze i ogiery z gałęzi progenitury klaczy — Madame de Parabere 6, które wydała ongi Chamberego, L'Adriatico, Bażanta i wiele bardzo dobrze biegających i cennych klaczy; pozatem z gałęzi klaczy Braganca przeważnie wszystkie klacze odznaczają się jako matki pierwszorzędnej wartości i jako dobrze biegające konie na torze, z których ogólnie znane Beverly, Brangena, Bengali, Belle Dame, Balladeuse II, Brave Maid, Bursa, Brise Guigne i wiele innych.

Z ogierów, przedstawicieli progenitury tej gałęzi, w sferach sportowych są wielu zapewne pamiętne — Beau Page, Beau Patre, Brandy, Brave Boy i Bob.

Biorąc pod uwagę właściwości i zalety fam. 6, posiadany materjał hodowlany, składający się z nielicznych przedstawicieli tej rodziny, powinniśmy bardzo cenić i odpowiednio w hodowli krajowej wykorzystać.

Wysocki, ppłk.

Chełmno, dn. 10. 4. 24. r.

K R O N I K A.

KRAJOWA.

— **Kentish Cob** (Sunstar i Maid of Kent) ogier stadny, stanowiący w Łańcucie, został zapisany do Polskiej Księgi Stadnej i potomstwo jego korzysta z pełni praw koni czystej krwi angielskiej, urodzonych w kraju.

— **Przybyły na tor** wszystkie pozostałe stajnie wyścigowe. A więc przyprowadzili: p. J. Hulewicz — 9 koni, M. Berson — 15 koni, J. Grzybowski — 7 koni, H. ks. Lubomirski — 11 koni. Niektóre małe stajnie przybędą jeszcze do Warszawy po wyścigach w Poznaniu.

— **Wielkopolski Klub Jazdy Konnej** urządza w Poznaniu na placu powystawowym (przy wieży Górnośląskiej) dnia 15, 16, 17 i 18 maja b. r. zawody konne. Mianowania do wszystkich zawodów do dnia 5 maja b. r. przyjmuje sekretarz Wlkp. K. J., Pan Starosta Ziółecki w Poznaniu ul. Mickiewicza 31. Od każdego mianowanego konia wpłaca mianujący równowartość 5 zł. pol. Szczegółowe propozycje zostały wysłane.

Przeddzień, 14 maja; godz. 9-ta próba dla koni, które mają wziąść udział w zawodach na przeszkody na placu w koszarach 15 pułku ułanów.

1-szy dzień, 15 maja.

Godz. 10-ta.

1) Zawody konia wojskowego — jazda maneżowa na placu w koszarach 15-go pułku ułanów.

Godz 14 m. 30.

1) Zwyczajne zawody konne (jazda przez przeszkody) 10 — 12 przeszkód do 1.10 mtr. wysokich i 2.50 mtr. szerokich, bez takiet, dla koni, które w roku 1923/24 nie wygrały pierwszej lub drugiej nagrody na jakichkolwiek zawodach, za wyjątkiem pułkowych i biegów pocieszenia. Konie z grupy i podgrupy olimpijskiej wykluczone.

2) Międzynarodowe zawody konne (przeszkody) im. „Warsz. Kl. J. K.“ — 12 — 15 przeszkód do 1.20 mtr. wysokich bez takiet, dla wszystkich koni.

3) Zwyczajne zawody konne (przeszkody) dla pań; 8 — 10 przeszkód 1 mtr. wysokich i 2 m. szerokich, bez takiet.

2-gi dzień, 16 maja.

Godz. 9-ta.

1) Zawody konia wojskowego — jazda w terenie i na torze wyścigowym.

Godz. 14 m. 30.

1) Zawody ujeżdżania koni — „jazda wzorowa“. Dla wszystkich koni.

2) Międzynarodowe zawody konne (przeszkody) im. „Wlkp. Tow. Wyśc. Konn.“ 12 — 15 przeszkód. do 1.30 m. wys., bez takiet, dla wszystkich koni.

3) Jazda przez przeszkody parami, 6 — 8 przeszkód do 1 mtr. wys. i 2 mtr. szer., bez takiet. Każda para musi się składać z jednej pani i jednego pana.

4) Pokaz konia (Hunter — show).
a) dla koni pochodzących z Wielkopolski,
b) dla koni wszelkiego pochodzenia.

3-ci dzień, 17 maja.

Godz. 10 ta.

1) Zawody ujeżdżania koni — „jazda przepisowa“, na placu w koszarach 15 pułku ułanów.

4-ty dzień, 18 maja.

Godz. 14 m. 30.

1) Pokaz jeźdźców, którzy brali udział w jeździe przepisowej.

2) Zawody konia wojskowego — jazda na przeszkody.

3) Międzynarodowe zawody konne (przeszkody) im. „Tow. Zach. Hodowli Koni w Polsce“, 12 — 15 przeszkód do 1.40 mtr. wys. bez takiet, dla wszystkich koni.

4) Pokaz pojazdów:
a) dla jednokonnych i dwukonnych,
b) dla zaprzęgów w temsamem i więcej konnych.

— **J. hr. Alvensleben-Schönborn** nabył we Francji 5 l. kl. c. gn. Arlinde po As d'Atout i Oriane.

Klacz biegała z powodzeniem we Francji: na 6 wyścigów wygrała 2, dwa razy była II, raz III i raz bez miejsca. Wygrała Omnium handicap 40.000 fr. na dyst. 2400 mtr. bijąc, wprawdzie pod dość lekką (52 kg.) wagą 20 przeciwników.

— **Pan R. Kwiatkowski** kupił od p. A Daszewskiego 2 l. kl. Bajeczną (Bob i Perła).

— **Rtm. Sosnowski** nabył we Francji i sprowadził do Polski następujące konie:

Caraibe og. gn. 6 l. po Lord Bourgoyne i Capucine.

La Mirabelle kl. gn. 5 l. po Saint Just i Marmelade

Front de Mer og. kaszt. 7 l. po Winkfield's Pride i Fata Morgana.

Mourmelon wał. kaszt. 7 l. po Exema i Mérada.

La Maisonnette kl. kaszt. 8 l po Nimbus i La Troesne.

Hellade kl. cgn. 3 l. po Hag to Hag i Hygie.

— **Klub Jazdy 1924.**

Przebieg dystansowy Warszawa — Grudziądz — Bydgoszcz—Poznań, dyst. w linji powietrznej ok 370 km.

Nagroda , z których 1-szemu 50%, 2-mu 25%, 3-mu 15%, 4-mu 10%. Każdy z uczestników, który wypełni warunki przebiegu otrzyma żeton Klubu Jazdy.

Jeździec zwycięzca otrzyma nagrodę honorową ofiarowaną przez grono Panów Wielkopolan. Nagrody honorowe dla jeźdźców drugiego i trzeciego.

Punkta kontroli: Płock, Grudziądz, Bydgoszcz.

Start: Warszawa 6 X g. 8 ma (Stacja Wawer), Tempo dowolne.

Start: Płock 6 X g. 20-ta.

Prz. Grudziądz 7 X g. 14-ta.

Start Grudziądz 8 X g. 10-ta. Tempo dowolne.

Start Bydgoszcz 9 X g. 20-ta. Tempo dowolne.

Cel. Poznań 10 X g. 17-ta prekluzyjna. Celownik na polu ćwiczeń obok koszar XV pułku ułanów.

Przybycie do Grudziądza poniżej przeznaczonej normy nie przyniesie uczestnikom żadnej korzyści przy obrachunku czasu. Za każdą jedną minutę ponad normę dodaną będzie jedna minuta do czasu zużytego na całym dystansie. Niestawienie się u startu w oznaczonym czasie pozbawia prawa do dalszego uczestnictwa.

Start indywidualny co trzy minuty. Porządek przy ponownych startach ten sam, w którym współzawodnicy startowali w Wawrze. Za zobopólną zgodą mogą współzawodnicy przyłączyć się do współzawodnika mającego niższy numer na starcie. Umowa taka obowiązywać będzie co do wszystkich startów poczynając od startu w Wawrze.

Czas postoju na punktach kontroli zostanie odliczony od ogólnego czasu zużytego na przebieg.

Współzawodnik, który nie przybędzie do celownika dn. 10 X o g. 17-tej z doliczeniem różnicy minut startu w Bydgoszczy traci prawo do wszelkiej nagrody.

Dn. 11 X współzawodnicy powinni przebyć na torze wyścigowym Poznańskim o g. 11-tej 14 km. w 50 minut. Przekroczenie powyższej normy pozbawia prawa do wszelkiej nagrody.

W czasie przebiegu wolno dosiadać konia lub prowadzić go w ręku jedynie jeźdźcowi, który na nim startował. Leaderowanie dozwolone tylko przez uczestników przebiegu. Po za tym wszelka obca pomoc dozwolona, jak i używanie środków pobudzających, za wyjątkiem pobudzających środków aptecznych.

Sprawdzanie wieku koni odbędzie się w Wawrze pół godziny przed startem.

Zapisy z opłatą po od konia przyjmuje sekretarjat Klubu Jazdy do g. 12-tej 2-go X (Warszawa Krakowskie Przedmieście 32).

Z a s t a j n i e i d o s t a r c z e n i e f u r a ż u klub nie przyjmuje na siebie ż a d n e j o d p o w i e d z i a l n o ś c i.

— **Próba wytrzymałości koni czystej krwi arabskiej.**

W uzupełnieniu mego artykułu p. t. „Księga stadna i próba zdatności koni czystej krwi arabskiej", a właściwie w uzupełnieniu tej części tegoż artykułu, w której poruszyłem sprawę próby zdatności dla koni arabskich, podaję program Próby Wytrzymałości (the Endurance Test) z roku 1922, nadesłany mi z Anglji przez Towarzystwo Hodowli Arabów (the Arab Horse Society).

Towarzystwo to urządza rok rocznie począwszy od roku 1920, Próby Wytrzymałości dla koni arabskich.

Zarządza ono również wydawnictwem Księgi Stadnej (the Arab Horse Stud Book), której Tom I zawierający 47 ogierów i 49 klaczy czystej krwi wyszedł w r. 1919, tom II zaś, do którego wpisano 71 ogierów i 87 klaczy w r. 1922.

A u nas na tym polu hodowli dotychczas nic nie zrobiono.

Sądzę, że najszybszym wyjściem z tej bezczynnej sytuacji byłoby założenie na wzór angielski Towarzystwa Hodowli Arabów, któreby wydaniem Księgi Stadnej i urządzaniem Prób Wytrzymałości dla koni arabskich z dotychczasowej ich prymitywnej hodowli stworzyli hodowlę kulturalną.

w Trzebini dnia 10 kwietnia 1924 r. *Dr. Edward Skorkowski.*

PRÓBA WYTRZYMAŁOŚCI 1922 r.

1. Próba Wytrzymałości rozpoczyna się w poniedziałek 25 września 1922 r., o godz. 7,30 rano i trwa przez 5 dni.

2. Start i finisz ma miejsce w pobliżu Lewes, a bieg odbywa się po przez Downs (teren górzysty, grunt kamienisty — E. S.); dystans wynosi minimum 60 mil dziennie (96,558 km.).

3. W Próbie mogą brać udział ogiery i klacze arabskie zapisane albo przyjęte do „Arab Horse Stud Book"; ogiery i klacze krwi arabskiej zapisane albo przyjęte do „Arab-bred Register" i wałachy o tym samym pochodzeniu.

4. Konie poniżej 6 lat nie mogą brać udziału w Próbie.

5. Konie niosą 13 stone wagi (82,55 kg.), włącznie z siodłem, uździenicą i t. d.; wszystkie konie będą ważone przed startem i po zakończeniu Próby każdego dnia.

6. Każdy koń współzawodniczący startuje z obciążeniem 13 stone, lecz nie może być zdyskwalifikowany z powodu straty wagi jeźdźca podczas dnia.

7. Jeździec może zsiąść z konia gdziekolwiek po drodze, ale nie wolno mu iść prowadząc konia z wyjątkiem pomiędzy punktami wyznaczonymi przez sędziów (Stewards).

8. Badanie weterynaryjne ma miejsce przed startem, po finiszu i podczas każdego przymusowego postoju jak to wynika z punktu 9 i w każdym innym czasie uznanym za konieczny przez sędziów.

9. Pierwszy postój przymusowy trwa 10 minut, drugi 40 minut, ostatni 10 minut; podczas południowego postoju konie mają zabezpieczone dostateczne schronienie.

10. Koniom nie wolno dawać podczas Próby żadnych podniet, chyba za specjalnym zezwoleniem weterynarza.

11. Przewidziany, maxymalny czas trwania biegu wynosi 9 godz. prócz postojów, minimalny zaś 7 godz. na dzień przez pierwsze trzy dni z wyjątkiem postoju.

12. Nagrody przyznaje się w dzień po zakończeniu Próby koniom, które zostały uznane przez weterynarza za zdolne do dalszej jazdy.

13. Próbą kierują i kontrolują sędziowie, którzy zajmują się również nieprzewidzianemi sprawami, a decyzja ich jest ostateczną.

14. Pierwsza nagroda „Ł 50 Challenge Cup" staje się własnością trzykrotnego zwycięscy. Wygrywający otrzymuje także medal „Arabian Horse Club of America". Złoty medal dostaje każdy koń, który przejdzie Próbę.

15. W Próbie mogą brać udział tylko członkowie „Arab Horse Society".

16. Wpisowe wynosi 5 Ł.; koszta utrzymania własne.

17. Wpisy odbywają się u Sekretarza Towarzystwa, do dnia 12 września 1922 r.

— **Członkowie** Krasnystawskiego Koła Sportowo-Hodowlanego na ogólnem zebraniu, odbytem w dn. 10 b. m., postanowili, w porozumieniu z Sekcją Hodowlaną Lubelskiego Towarzystwa Rolniczego, oraz Władzami Wojskowemi odbyć 2-dniowy meeting sportowy, składający się z konkursów hippicznych, biegów myśliwskich, oraz pokazu koni. Postanowiono również urządzić w jesieni roku bieżącego drugi meeting, z uwzględnieniem wyścigów przeszkodowych i płaskich, oraz rozszerzyć działalność swą na całe

Województwo Lubelskie, a w związku z tem, zmienić nazwę Koła na „Lubelskie Wojewódzkie Koło Sportowo-Hodowlane", z siedzibą w Lublinie.

— **Poznań,** 27 kwietnia.

I. Wyścig płaski. Dyst. 2100 mtr.

1) Mińsk, 2) Brygada, 3) Lila Chanum; biegało 3 konie.

II. Wyścig płaski. Dyst. 1300 mtr.

1) Rayn d'or, 2) Teobald, 3) Viva; biegało 4 konie.

III. Wyścig z płotami. Dyst. 2100 mtr.

1) Barcelona, 2) Cyclade, 3) Genowefa, 4) Robert; biegało 4 konie.

IV. Wyścig z przeszkodami. Dyst. 2800 mtr,

1) King, 2) Komar, 3) Mimoza.

V. Wyścig z przeszkodami. Dyst. 3200 mtr.

1) Seebrugge, 2) Madelon; biegało 2 konie.

VI. Bieg myśliwski za mastrem. Dyst. 6000 mtr.

1) Wolly, 2) Rima, 3) Hetman, 4) Raptus.

— **W Dąbrówce Podłężnej** pod przewodnictwem prezesa p. Jana Lewandowskiego, odbyło się zebranie członków komitetu Radomskiego Tow. Zawodów Konnych.

Ustalono termin tegorocznego mittingu na 5 i 6 lipca jak i w roku ubiegłym w Dąbrówce, dn. 7-go lipca rozpocznie się raid dystansowy.

Raid ten p. n. „Raid u Dąbrówki" będzie miał marszrutę z Dąbrówki przez Konary do Rzucowa, a z powrotem przez Wośniki — co wyniesie 100 kilom

Zapisy do raidu przyjmowane będą jedynie do dn. 28 czerwca r. b.

— **Na konkursach w Nicei.**

Nagroda „Armji cudzoziemskich": Ósme miejsce zajął podpułkownik Rómmel na „Zeferze", zaś trzynaste porucznik Brzeziński.

Nagroda „Hoteli Nicejskich": Ósmy „Qui vive" pod kapitanem Rostworowskim

Nagroda „Księżny Aosta": Szóste miejsce — kapitan Rostworowski, szesnaste porucznik Królikiewicz na „Jaśku".

Nagroda „Komitetu Uroczystości". I serja: 1) „Zefer" pod pułk. Rómmlem, 2) „Generał" pod kapitanem Rostworowskim, 3) „Orkan" pod poruczn. Królikiewiczem, 6) „Mumm Extra Dry" pod pułkownikiem Rómmlem, 13) „Łobuz" porucznika Brzezińskiego. II serja: 4) „Picador" por. Królikiewicza.

Nagroda ks. Monaco. I serja: 16) „Mumm Extra Dry" pułkownika Rómmla. II serja: 1) „Picador" por. Królikiewicza, 7) „Orkan" por. Królikiewicza.

Nagroda Zwycięstwa. Próba I. 6) kap. Rostworowski. Próba II: „Flot Rubans" (7) por. Królikiewicza.

W piątym dniu międzynarodowych konkursów w Nicei w konkursie „Prix des Armées Etrangéres" (8000 fr.), na przestrzeni 826 mtr. z 12 przeszkodami. jeźdźcy polscy zdobyli nagrodę ósmą (ppłk. Rómmel) i trzynastą (por. Brzeziński). W roku ubiegłym pierwsze i dwunaste miejsce w konkursie powyższym zajął płk. Zahorski i siódme por. Królikiewicz.

Następny dzień, 24-y kwietnia był dniem tryumfu kawalerji polskiej. W najważniejszym biegu konkursów „Grand prix de la ville de Nicea" (20.000 fr.), na dystansie 766 mtr. z 16 przeszkodami, pierwszą nagrodę i olbrzymi, srebrny przechodni puhar zdobywa por. Królikiewicz na „Jaśku". Nagrodę szóstą na „Piccadorze" zdobywa również por. Królikiewicz, oraz 18-tą ppłk. Rómmel na „Zeferze". W roku ubiegłym pierwsze dwa miejsca w biegu tym zajęli Włosi (kpt. Formigli i kpt. di Pralormo), Polacy natomiast jedynie miejsce 15-te (por. Królikiewicz).

Bilans pierwszych sześciu dni dorocznych konkursów hip. w Nicei przedstawia się dla nas imponująco: kawalerzyści polscy zdobyli 4 nagrody pierwsze (w roku ubiegłym tylko jedną), jedną nagrodę drugą i 13 nagród dalszych.

— **Stajnie Wyścigowe.**

Hieronim ks. Lubomirski.

Trener: Antoni Zasępa.

5 l. og. cgn. Zbaraż po Hapsburg i Delagoa Bay.
3 l. og. kaszt. Boruta po Oszczep i Hekata.
3 l. og. gn. Brzeszczot po Oszczep i Junaczka, 1/2 krwi.
3 l. kl. gn. Brenta po Oszczep i Sucha.
3 l. kl. cgn. Baratarja po Oszczep i Prawda.
3 l. kl. kaszt. Batuta po Oszczep i Roli Poli II.
2 l. og. cgn. Czekan po Proporzec i Uciecha.
2 l. og. kaszt. Cześnik po Oszczep i Pożoga.
2 l. kl. gn. Czerlona po Newminster II i Rózga.
2 l. kl. gn. Czeczuga po Blue Danube i Pilica.
2 l. kl. cgn Cymbarka po Oszczep i Prawda.

I pułk Ul. Krechowieckich.

pł. og. kary Szmaragd po Saltpêtre i Fiszry.
5 l. og. gn. Zerwikaptur po Javelin i Modify.
5 l. og. gn. Mocarz po Lemberg i Queen Helena.
4 l. kl. siwa Arja po Ukase II i Andrée.
3 l. og. kaszt. Beth Morgan po Morganatic i Lola Beth.
3 l. og. gn. Czikos po Newminster II i Kerdes.
3 l. kł. gn. Hera po Magasan i Czafranka.
2 l. og. cgn, Iwo po Morganatic i Czafranka.
2 l. og. cgn. Imatra po Morganatic i Cyganka.
2 l. og. gn. Bagnet po Huszar II i Lola Beth.
2 l. og. gn. Dunaj po Carabas i Kerdes,
2 l. kl. kara Podlasianka po Gavache i Citti.

J. Grzybowski.

Trener: Fr. Wełnicki

5 l. kl. gn Pani Ola po Sunningdale i Galloping Jenny.
4 l. og. gn. Ryś po Lohengrin i Polmodie V, pół-krwi.
4 l. kl. gn. Rêve d'Or po Admirable Crichton i Chatte.
3 l. kl. cgn. A la Bonheur po Velasquez i Eryka.
3 l. kl. gn. Bessie Langden po Postumus i Rydzyna.
2 l. og. cgn. Forward po Fils du Vent i Gaff.
2 l. kl gn. Dzisna po Fils du Vent i Dźwina.

ZAGRANICZNA.

— **Massine** znakomita czterolatka francuska ma biegać w Ascot Gold Cup.

— **Z hodowli angielskiej.** *A. Special Class, z nagrodami.* 100 Ł pierwsza, 50 Ł druga, 20 Ł trzecia, odbędzie się staraniem „Arab Horse Society" w marcu,

1928 r. na Dorocznej Wystawie w Londynie w „Agricultural Hall“, dla najlepszego źrebaka lub źrebicy (wpisanych lub przyjętych do wpisania do „Arab-bred Register“) urodzonych w r. 1925, 1926 lub 1927, po ogierze arabskim z klaczy pełnej krwi. Ogier musi być w roku pokrycia własnością członka „Arab ttorse Society“ i być wpisanym lub przyjętym do wpisania do „Arab Horse Stud Book“, klacz zaś musi być wpisaną lub przyjętą do wpisania do „General Stud Book“. Dla trzeciej nagrody wymagane 15 wpisów. Dla drugiej nagrody wymagane 10 wpisów.

Wystawca musi być członkiem „Arab Horse Society“.

Wpisowe: 5 gwinei.

— **Tremblay,** 9 kwietnia.

Prix Ladas. 20,000 fr., 1,600 mtr.

1) Thunder Cloud 3 l. og. gn., 56 kg. (War Cloud ! Posy), wł. A. K. Macomber, ż. F. O'Neill.

2) Pot an Feu 3 l. og. kaszt., 56 kg., wł. ks. Aga Khan, ż. G. Garner.

3) Midland 3 l. og. kaszt., 56 kg.. wł. p-ni M. Dunand, ż. J. Lespinas.

4) Chant de Guerre 3 l. og. gn., 56 kg., wł. hr. de Lastours, ż. M. Ferré.

Bez miejsca: Callicrate (G. Bartholomew), Fiancé (G. Thomas) Baba VIII (M. Allemand).

Wygr. w 1'47 ' o 1 dł., między II i III — ½ dł.

Thunder Cloud 27.

Posy								War Cloud 4							
Bright Cherry				Sunflower II				Dreamy				Polymelus 3			
Cerisette		Ayrshire 8		Marsh Marigold		Amphion 12		Rousseau's Dream		Persimmon 7		Maid Morian		Cyllene 9	
Cherry	Galopin 3	Atalanta	Hampton 10	Wild Hyacinth	Bend'Or 1	Suicide	Speculum r lub Rosebery 2	Heloise	Saraband 14	Perdita	St. Simon 11	Quiver	Hampton 10	Arcadia	Bona Vista 4

— **St. Cloud,** 10 kwietnia.

Prix Simonian, 20,000 fr., 2,100 mtr.

1) Artaban II 3 l. og. kaszt., 56 kg., Listman i Arbalette, wł. L. Olry Roederer, ż. Bartholomew.

2) Neuvillars 3 l. og. gn., 54 kg., wł. wicehr. de La Lande, ż. R. Brethés.

3) Grand Henry 3 l. og. gn., 56 kg., wł. Duc Decazes, ż. F. Williams.

4) Mérovée 3 l. og. gn., 54 kg., wł. A. Eknayan, ż. F. O'Neill.

Bez miejsca: Montrichard (Allemand).

Wygr. w 2'20⅘'' o 1 dł., między II i III — 4 dł.

20 kwietnia.

Prix de Neptune, 20,000 fr., 1,300 mtr.

1) Pacific, 3 l. og. gn., 49 kg., (Grosvenor — Paciencia, wł. Ogden Mills, ż. A. Esling.

2) Gei Boi, 4 l. og. c.gn., 55 kg., ż. Garner.

3) Zaïde, 3 l. kl. gn., 49½ kg., ż. A. Rabbe.

4) Perdicas, 3 l. og. kaszt., 55½ kg., ż. H. Semblat; dalej 8 koni.

Wygr. w 1'23⅔'' o 2 dł., III — 3 dł.

Prix le Roi Soleil, 50,000 fr., 2,400 mtr,

1) Almaviva, 5 l. og. c.gn., 56 kg., (La Farina — Palmyra). wł. A. Eknayan, ż. S. Donoghue.

2) Rusa, 4 l. og. siwy, 56 kg., ż. Mac Gee.

3) Prince d'Orange II' 5 l. og. kaszt., 59 kg., ż. O'Neill.

4) Sao Paulo, 4 l. og. gn., 61 kg., ż. Garner; dalej 7 koni.

Wygr. w 2'38⅘'' o 3 dł., III — ¾ dł.

Prix d'Apollon, 30,000 fr., 1,600 mtr.

1) Thunder Cloud, 3 l. og. gn., 56 kg., (War Cloud—Posy), wł. A. K. Macomber, ż. O'Neill.

2) Coeur Volant, 3 l. og. c.gn., 56 kg., ż. R. Bretes.

3) Dandiprat. 3 l. og. c.gn., 52 kg., ż. Garner.

4) Middland, 3 l. og. kaszt., 52 kg., ż. J. Lespinas; dalej 6 koni.

Wygr. w 1'38⅗'' o ½ dł. III — szyja.

Artaban II 2.

Arbalette								Listman							
Aux Armes				Sundridge 2				Laura				Gorgos 19			
Ne Primrose		St. Hilaire 9		Sierra		Amphion 12		Lausanne		St. Damien 9		The Gorgon		Ladas	
Norma	Vanneau 15	Distant Shore	St. Simon 11	Sanda	Springfield 12	Suicide	Speculum r lub Rosebery 2	Sauterell	Fra Diavolo 5	Distant Shore	St. Simon 11	Andromeda	St. Simon 11	Illuminata	Hampton 10

— **Wiedeń,** 21 kwietnia.

Preis vom Marcheld, 30,000 kor., dla 3 let., dyst. 1800 mtr.

1) Kudlich, 2) Repanse, 3) Mouszet.

KOMUNIKATY.

— **Departament II-gi** zakupywać będzie w miesiącach sierpniu i wrześniu r. b. u hodowców konie remontowe, w wieku 3 do 6-ciu lat, typu wierzchowego, oficerskie i szeregowe oraz artyleryjskie (L. I. C. na terenie całej Rzeczpospolitej). O miejscach i terminach urzędowania Komisji remontowych ludność powiadomiona będzie zawczasu przez miejscowe władze administracyjne.

KONKURS

TYCODNIKA ILLUSTROWANEGO

„JEŹDZIEC I HODOWCA”

DNIA 8 CZERWCA ROZEGRANA ZOSTANIE

WARSZAWSKIE DERBY

KTO ODGADNIE PIERWSZE TRZY KONIE
W PORZĄDKU JAKIM PRZYJDĄ DO METY

OTRZYMA

I nagrodę — żeton złoty

PIERWSZE DWA KONIE

II nagrodę — żeton srebrny

PIERWSZEGO KONIA

III nagrodę — żeton srebrny

ODPOWIEDZI PRZYJMUJE REDAKCJA JEZDŹCA I HODOWCY DO DNIA 10 MAJA, GODZINY 12-ej W POŁUDNIE.

PRAWDOPODOBNI UCZESTNICY DERBY:

M. Bersona:

Nabab (Vadi Halfa i Nabotoris),
Falstaff (Fils du Vent i Alpha),
Beau Point (Beau Bill i Poinsettia).

St. Ktery-Szepietów:

Happy lover (Fedorius i Rose d'Amour).

I p. uł. Krechowieckich:

Hera (Magasan i Czafranka).

A. Olszowskiego:

Cylicja (Fils du Vent i Francja),
Circe (Morganatic i Lezginka).

M. Róga:

Edzio (Fils du Vent i Enigma).

Ks. H. Lubomirskiego:

Boruta (Oszczep i Hekata),
Brenta (Oszczep i Sucha),
Baratarja (Oszczep i Prawda).

A. hr. Wielopolskiego:

Palatyn (Mości Książe i Zeyneb),
Resolute (Mości Książe i Selika).

J. hr. Czarneckiego:

Atina (Albula i Bonny Betty),
Ariadne (Sommekiss i Lexavis).

B. Szwejcera:

Ten (Blue Danube i Kalena).

14 p. uł. Jazłowieckich:

Cis Mol (Carabas i Gemma).

Redaktor i Wydawca: M. RADWAN. Druk K. Kowalewskiego . Warszawa. Piękna 15.